

РЕШЕНИЕ

№ 5493

гр. София, 13.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 26.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3423** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от ЗКИР.

П. Х. М. обжалва Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно вписването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху имот с идентификатор № 02659.2258.24.

Ответникът, чрез пълномощника си отрича основателността на оспорването, заинтересованата страна А. А. В. не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, а разгледана по същество е неоснователна.

1. С решение от 18.01.2000 г. на СРС, 40 състав по гр. дело № 5046/1995 г., влязло в сила на 11.02.2000 г. на наследниците на Х. М. А. (към които принадлежи и жалбоподателят) е възстановено по реда на чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ правото на собственост върху ливада с площ от 1.100 дка, находяща се в землището на [населено място], местността „П. ливада”. Предмет на оспорената заповед е одобряването, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, на кадастралната карта и регистри за землището на [населено място], район „Б.” – СО. В обхвата на новоприетата карта попада и възстановеният имот с идентификатор № 02659.2258.24. В кадастралния регистър имотът е записан като собственост на Мито А. А. (по силата на решение на ОСЗГ от

1999 г. за възстановяване на правото на собственост по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ) и на А. А. В. (като собственик на j идеална част – вж. представения по делото нотариален акт за покупко-продажба от 2005 г.).

2. Заповедта в обжалваната част е законосъобразна по правния си резултат.

а. Основателен по принцип е доводът в жалбата, че изясняването на подлежащите на вписване в кадастралния регистър обстоятелства, включително собственика на имота и акта, удостоверяващ правата му, е в тежест на административния орган – по аргумент от ал. 2 на чл. 41 от ЗКИР (уреждащ източниците на данни, от които те се набират) във връзка с чл. 35 и чл. 36, ал. 1 от АПК. Неизпълнението на това задължение от страна на АГКК не е засегнало правилността на вписването в КР. Представеното от оспорващия съдебно решение по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ по отношение на наследниците на А. се противопоставя на решението на ОСЗГ, издадено на същото основание и легитимиращо като собственик на друго лице, както и на нотариалния акт за собственост на заинтересованата страна В. за идеална част от имота. Правата на жалбоподателя и на вписаните в кадастъра лица са основани на взаимно изключващи се документи за собственост, което индицира за съществуването на спор за материално право. Поради това до решаването му не е налице основание за заличаване на вписаните в регистъра собственици и отразяването на оспорващия и останалите наследници на А. като единствени титуляри на правото на собственост. Противното би означавало да се прекрати доказателственото действие на кадастъра (чл. 2, ал. 5 от ЗКИР) към момента на одобряването на новия регистър и то – при отсъствието на правомощие както на издателя на заповедта, така и на административния съд да решат спор за собственост.

б. За да удостовери правото на собственост, влязлото в сила решение, постановено по реда чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ, следва да бъде придружено със скица на имота, индивидуализираща и границите на възстановеното право. Доказателствата по делото не дават основание за еднозначен извод дали фактическият състав на възстановяване на собствеността в полза на наследниците на А. е осъществен в цялост. След установяване на факта на изпълнението му жалбоподателят би могъл да заяви изменение на кадастъра по реда на чл. 53 от ЗКИР по отношение на данните за собствеността в регистъра. Евентуалното съгласие в това производство на вписаните като собственици лица би изключило и съществуването на спор за собственост, пречатстващ удовлетворяването на искането за промяна на отразените в кадастралния регистър обстоятелства.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Х. М. срещу Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно вписването в кадастралния регистър на данните за собствеността върху имот

с идентификатор № 02659.2258.24.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: